

Apokalyps 11,19a;12,1-6a.10ab
Lucas 1, 39-56

Onze kerk (Mariakerk) en onze parochie (officieel: parochie Onze Lieve Vrouw Onbevlekt Ontvangen) zijn vernoemd naar Maria, maar *wij* ook!

Wie van u heeft als voornaam, als roepnaam, Maria of een naam die daarvan is afgeleid: Ria, Riet, Marja, Maaïke, Mariëtte, Marij, Mary, Marian, Marieke, - en ook Miriam, de joodse vorm van Maria, enz. - en ook mannen Mari, Marius. (Steek uw hand op).

En wie van u heeft – net als ik – de naam Maria als een van uw *doopnamen* meegekregen?

Dat we die namen hebben gekregen zegt iets over de populariteit van Maria, of beter gezegd de toewijding aan Maria. Zeker in het rijke roomse leven van een halve eeuw en langer geleden.

Nog altijd trekken mensen naar Maria: met hun vragen en gebeden, hun gelovige aandacht en verlangen. Ze gaan naar de Hasseltse kapel of naar de St. Jan in Den Bosch, naar Lourdes, naar een kapelletje langs de weg en naar het Mariabeeld hier in de kerk. Even een kaarsje aansteken, even bidden of stil zijn, of een verlangen of een verzuchting neerschrijven, als er een intentieboek ligt. Het zijn gelovige mensen, en ook mensen die zichzelf niet als gelovig zouden betitelen, maar die blijkbaar een adres zoeken om hun zorgen of hun dank kwijt te kunnen.

Wat zou dat toch zijn, wie is Maria, wat spreekt zoveel mensen aan?

Als we te rade gaan bij de Schriften, komen we niet zoveel te weten over Maria. Ze speelt natuurlijk een rol in de verhalen over verwachting, geboorte, kinderjaren van Jezus. Daarna lezen we bijna niets meer over haar. Totdat ze diepbedroefd onder zijn kruis staat, bij zijn sterven. Toch is Maria in de kerkelijke verering en in de volksdevotie uitgegroeid tot een idool: ze is 'opgehemeld' door vele titels en namen – over 'tenhemelopneming' gesproken! – titels als Koningin (openingslied – wij groeten u o koningin), Zoete Lieve Vrouw, Sterre der Zee. En straks in ons slotlied heet zij 'zuivere bloeme'. (God groet u, zuiv're bloeme).

Die grootse titels sluiten wel aan bij de beelden uit het visioen in het Boek van de Openbaring, in de eerste lezing. Een visioen over een soort kosmische strijd tussen de machten van het goede en van het kwaad. In het gedeelte dat we vandaag horen, gaat het over een vrouwengestalte, bekleed met zon, maan, sterren. Een vrouw die een kind gaat baren, dat bedreigd wordt door een vreselijke draak. De zoon die zij baart, zal de volken weiden. Hij wordt weggevoerd naar God. En ook de vrouw vindt veiligheid. De tekst zegt niets over wie deze vrouw is, maar de kerkelijke traditie heeft in haar Maria gezien, de moeder van Jezus.

De Maria die we in het evangelie tegenkomen is een heel andere: een gewone jonge vrouw, niets hemels, die haar nicht Elisabet opzoekt, allebei in verwachting. Bij die ontmoeting gebeurt er veel: Elisabet 'herkent' het kind dat Maria draagt en zegt haar 'je bent gezegend onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van je schoot'.

Maria op haar beurt is geraakt door die woorden en zingt *Mijn hart prijst hoog de Heer...*, in het Latijn bekend als '*Magnificat anima mea Dominum*', het Magnificat.

Dat prachtige *Magnificat*, door zoveel componisten op muziek gezet, een lied dat zoveel mensen hoop geeft. Maria dankt en prijst God. Magnifiek is mijn God, die machtigen hun troon ontnemt en kleine mensen groot maakt. Zij voelt, dat dat met háár gebeurt: dat zij - een eenvoudig meisje - groot wordt in Gods ogen, nu zij een kind draagt, vol van geestkracht. Magnifiek, groot is God, omdat zijn hart uitgaat naar alles wat klein en broos is. 'Heersers ontnemt Hij hun troon, en hij verheft de geringen. Hongerigen overlaadt Hij met gaven en rijken stuurt Hij weg met lege handen'. Mensen hebben dit lied ook verstaan als een protestlied tegen grijpen en graaien, dat soort machten.

Velen van ons dragen de naam van Maria.

Velen van ons 'hebben' iets met Maria. Veel moeders spreekt het aan dat Maria geleden heeft om haar kind, dat ze weet wat dat is.. Maria straalt iets uit van nabijheid, van tederheid en erbarmen. De Maria uit het evangelie van vandaag is allerm minst een 'zoete' vrouw, maar een krachtige vertolkster van het geloof in een God, die recht doet, en die kleine mensen groot maakt.

Soms zingen of bidden mensen hun eigen, heel persoonlijke *Magnificat*.

Ik kan het niet laten om een tekst voor te lezen, die een jonge vrouw ooit opschreef in het intentieboek in de kapel van het ziekenhuis waar ik werkte. Het is niet tot Maria gericht, maar de echo van haar *Magnificat* klinkt er regelrecht in door:

Geprezen zij mijn Vader in de hemel!

Na jaren ben ik zwanger.

Is het niet geweldig!

*God heeft mijn en onze gebeden gehoord
en mijn tranen gezien.*

Hij heeft in genade naar mij omgezien.

Hem zij alle eer!

Wonderen komen voort uit zijn hand.

Onze God zij geprezen voor altijd!

*Iedereen met moeite om zwanger te raken -
houd moed! Vertel het God.*

Hij wil horen en verhoren.

*God is bij machte oneindig veel meer te doen
dan wij kunnen bidden of beseffen.*

Een hart dat overstroomt van dankbaarheid kan blijkbaar niet anders dan zó bidden.

Magnificat! Magnifiek!

Wat kan jouw of uw - of mijn - *Magnificat* zijn, ons eigen lied om God te prijzen?

Laten we er maar even stil voor worden...

Houd moed. Vertel het God.

Hij wil horen en verhoren.

God kan oneindig veel meer doen dan wij kunnen bidden of beseffen.

Ine Bertens